

Η Αναπτυξιακή Πολιτική & η Πολιτική Εξωτερικής Βοήθειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά το 2009

της Μαρίνας Κακουδάκη
Μ.Α. Ευρωπαϊκού Δικαίου & Πολιτικής,
Δόκιμης Ερευνήτριας Κ.Ε.ΔΙΑ.

Τον Ιούνιο του 2010, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε την Ετήσια της Έκθεση για την αναπτυξιακή πολιτική και την πολιτική εξωτερικής βοήθειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) και την εφαρμογή τους κατά το 2009¹. Η Έκθεση αυτή, την οποία καλωσόρισε το Συμβούλιο τον περασμένο Νοέμβριο², περιγράφει τις βασικές πτυχές της πολιτικής που χάραξε η ΕΕ στον τομέα της ανάπτυξης και της εξωτερικής βοήθειας.

Αρχικά, η πολιτική της ΕΕ επηρεάστηκε έντονα από την ανάγκη αντιμετώπισης ορισμένων παγκόσμιων προκλήσεων. Πιο συγκεκριμένα, η κρίση των τιμών στον τομέα των τροφίμων, καθώς και η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση που ξεκίνησαν το 2008, επιδείνωσαν την κατάσταση στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η ΕΕ, προκειμένου να μετριάσει τις αρνητικές επιπτώσεις στις χώρες αυτές, προχώρησε στη χορήγηση επιπλέον βοήθειας μέσω δύο κυρίως μηχανισμών. Έτσι, μέχρι το τέλος του

¹ [COM\(2010\)335 τελικό](#), «Έκθεση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο - Ετήσια Έκθεση 2010 για την αναπτυξιακή πολιτική και την πολιτική εξωτερικής βοήθειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

² 3043rd Justice and Home Affairs Council meeting, «[Conclusions on Annual Report 2010 on the European Union's Development and External Assistance Policies and their Implementation in 2009](#)», Brussels, 8-9 November 2010.

έτους είχαν καταβληθεί 837 εκατ. ευρώ βάσει της επισιτιστικής διευκόλυνσης³ και 160 εκατ. ευρώ μέσω του μηχανισμού FLEX - ευάλωτες χώρες⁴.

Επιπλέον, η ΕΕ κατέβαλε προσπάθειες για την αντιμετώπιση του αντίκτυπου της κλιματικής αλλαγής. Σε συνέχεια της Συνόδου Κορυφής για το Κλίμα, που πραγματοποιήθηκε το Δεκέμβριο στην Κοπεγχάγη, η ΕΕ συμφώνησε για χρηματοδότηση «ταχείας εκκίνησης» ύψους 2,4 δις ευρώ ετησίως για την περίοδο 2010-2012⁵. Στόχος του μέσου αυτού είναι να βοηθήσει τις χώρες - εταιρους να προσαρμοστούν στην κλιματική αλλαγή και να κατευθυνθούν σε στρατηγικές χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Εξάλλου, η Επιτροπή προχώρησε στη χάραξη στρατηγικής για τη μείωση του κινδύνου καταστροφών που υφίστανται οι πλέον ευάλωτες χώρες⁶.

Κατά τη διάρκεια του 2009, η ΕΕ ανέπτυξε δυναμικές σχέσεις ανά τον κόσμο. Αρχικά, πραγματοποίησε Συνόδους Κορυφής με την Κίνα, την Ινδία και τη Ρωσία, ενώ αξιοσημείωτη είναι και η πρώτη Σύνοδος ΕΕ-Πακιστάν. Περαιτέρω, η Ένωση ενίσχυσε τις σχέσεις της με τις χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Αφρικής, καθώς και με τη Νότιο Αφρική. Εξάλλου, ολοκληρώθηκαν οι διαπραγματεύσεις για τη σύναψη Συμφωνίας Εταιρικής Σχέσης Συνεργασίας με το Ιράκ⁷. Όσον αφορά στις χώρες Αφρικής, Καραϊβικής, Ειρηνικού (ΑΚΕ), ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις για τη 2^η αναθεώρηση της Συμφωνίας Κοτονού, καθώς και η ενδιάμεση αξιολόγηση του 10^{ου} ΕΤΑ. Τέλος, σημαντικά ήταν τα έργα που χρηματοδοτήθηκαν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας, μέσω της επενδυτικής διευκόλυνσης γειτονίας.

³ [Κανονισμός 1337/2008](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 «για τη θέσπιση διευκόλυνσης για την ταχεία αντιμετώπιση των διογκούμενων τιμών των τροφίμων στις αναπτυσσόμενες χώρες», ΕΕ L 354/62 της 31^{ης}/12/2008.

⁴ Οι υποχρεώσεις που ανελήφθησαν στο πλαίσιο του συγκεκριμένου μηχανισμού, υπήρξαν αποτέλεσμα προτάσεων της Επιτροπής για μια σειρά συνολικών, έγκαιρων, στοχοθετημένων και συντονισμένων μέτρων. Βλέπε [COM\(2009\)160 τελικό](#), «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Στήριξη των αναπτυσσόμενων χωρών για να αντιμετωπίσουν την κρίση».

⁵ [Doc. 17764/2/09 REV 2](#) (Presse 392), 2988^η σύνοδος Συμβουλίου Περιβάλλοντος, Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 2009.

⁶ [COM\(2009\)84 τελικό](#), «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο - Στρατηγική της ΕΕ για την υποστήριξη της μείωσης των κινδύνων καταστροφών στις αναπτυσσόμενες χώρες».

⁷ Η Συμφωνία αυτή παρέχει για πρώτη φορά τη βάση για συμβατικές σχέσεις μεταξύ της ΕΕ και του Ιράκ. Για περισσότερες πληροφορίες, βλ. European Union - European External Action Service, "[Partnership and Cooperation Agreement \(PCA\) with Iraq](#)".

Περαιτέρω, η προαγωγή των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας (ΑΣΧ) βρέθηκε στο επίκεντρο της ευρωπαϊκής πολιτικής, δεδομένου ότι η πρόοδος στο πεδίο αυτό κρίνεται άنيση και σε ορισμένες περιοχές, ιδίως στην υποσαχάρια Αφρική, παρουσιάζει σημαντική καθυστέρηση. Ενόψει δε της Συνόδου Κορυφής των ΗΕ για την ανασκόπηση των ΑΣΧ, το Σεπτέμβριο του 2010, η Επιτροπή κατάρτισε προπαρασκευαστικά έγγραφα στους βασικούς τομείς που αφορούν στην ανθρώπινη ανάπτυξη, όπως η υγεία, η εκπαίδευση και η ισότητα ανδρών και γυναικών⁸. Περαιτέρω, η Επιτροπή υποστήριξε την προαγωγή των εν λόγω τομέων μέσω της συμμετοχής της σε ορισμένες παγκόσμιες πρωτοβουλίες⁹ και της υποστήριξης των προσπαθειών μη κυβερνητικών φορέων. Εξάλλου, επικεντρώθηκε σε μείζονα περιβαλλοντικά ζητήματα και παρείχε στήριξη στις αναπτυσσόμενες χώρες, προκειμένου να βελτιώσουν τη διαθεσιμότητα και την ποιότητα των δεδομένων τους σχετικά με τους ΑΣΧ.

Η αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ διέπεται από την Ευρωπαϊκή Συναίνεση για την Ανάπτυξη¹⁰, που καθόρισε για πρώτη φορά ένα πλαίσιο κοινών αρχών για την ΕΕ και τα κράτη μέλη της κατά την εφαρμογή των αναπτυξιακών τους πολιτικών. Περαιτέρω, τα τελευταία χρόνια, έμφαση δίνεται στην προαγωγή της Συνοχής της Αναπτυξιακής Πολιτικής (ΣΑΠ), σύμφωνα με την οποία όλες οι πολιτικές της ΕΕ πρέπει να ευθυγραμμίζονται με τις προσπάθειές της για την υλοποίηση των ΑΣΧ¹¹.

⁸ Αξίζει να αναφερθεί ότι τον Απρίλιο του 2010, η ΕΕ υιοθέτησε ένα σχέδιο δράσης 12 σημείων υπέρ της επίτευξης των ΑΣΧ. Βλέπε [COM\(2010\)159 τελικό](#), «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Σχέδιο δράσης δώδεκα σημείων της ΕΕ υπέρ της επίτευξης των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας».

⁹ Πρόκειται για το παγκόσμιο ταμείο καταπολέμησης του AIDS, της φυματίωσης και της ελονοσίας (GFATM), την παγκόσμια συμμαχία για τα εμβόλια και την ανοσοποίηση (GAVI) και την Ταχεία Πρωτοβουλία - Εκπαίδευση για όλους.

¹⁰ Κοινή δήλωση του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνερχομένων στα πλαίσια του Συμβουλίου, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την αναπτυξιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Η ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη» [[EE C 46/1 της 24^{ης}/2/2006](#)].

¹¹ Το νομικό πλαίσιο της ΕΕ στο πεδίο της ΣΑΠ βασίζεται κυρίως σε σχετική Ανακοίνωση της Επιτροπής, τον Απρίλιο του 2005 (βλέπε [COM\(2005\)134 τελικό](#) της 12^{ης}/04/2005) και τα Συμπεράσματα του Συμβουλίου, το Μάιο του 2005 (βλέπε [Doc. 9266/05](#)). Τέλος, η σημασία της συνοχής αναγνωρίστηκε και στην Ευρωπαϊκή Συναίνεση για την Ανάπτυξη.

Το Σεπτέμβριο του 2009, η Επιτροπή εξέδωσε τη δεύτερη Έκθεσή της¹², η οποία καλύπτει 12 τομείς πολιτικής¹³ που έχουν αντίκτυπο στην ανάπτυξη. Ιδιαίτερα θετικές κρίθηκαν οι πολιτικές της ΕΕ στους τομείς της έρευνας, του περιβάλλοντος και της ενέργειας. Με βάση την εν λόγω Έκθεση, το Συμβούλιο ενέκρινε, το Νοέμβριο του 2009, πέντε τομείς προτεραιότητας: εμπόριο και χρηματοπιστωτικός τομέας, κλιματική αλλαγή, επισιτιστική ασφάλεια, ειρήνη και ασφάλεια και, τέλος, μετανάστευση¹⁴.

Εξάλλου, η ΕΕ αναγνωρίζει ότι τα εκάστοτε μέτρα που προάγουν το στόχο της ανάπτυξης πρέπει να συνοδεύονται από αυστηρές εσωτερικές πολιτικές στις αναπτυσσόμενες χώρες. Μάλιστα, θεωρεί τη δημοκρατική διακυβέρνηση τόσο ως ένα τομέα ειδικής δράσης, όσο και ως ένα γενικό θέμα που αφορά σ'όλα τα προγράμματα και τους τομείς. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΕ θέτει συχνά θέματα που σχετίζονται με την ισότητα των δύο φύλων και τα δικαιώματα της γυναίκας και των παιδιών, δεδομένου ότι η χρηστή διακυβέρνηση και ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις χώρες εταίρους συμβάλλουν στη βελτίωση της ποιότητας της βοήθειας, αλλά αποτελούν και μέρος των θεμελιωδών αξιών της ΕΕ.

Σε επίπεδο βοήθειας, η ΕΕ (Επιτροπή και κράτη μέλη) παρέμεινε ο σημαντικότερος χορηγός αναπτυξιακής βοήθειας με 48,2 δις ευρώ, ποσό που υπερβαίνει το ήμισυ της παγκόσμιας Επίσημης Αναπτυξιακής Βοήθειας¹⁵. Η Επιτροπή ανέλαβε υποχρεώσεις ύψους 12 δις ευρώ, εκταμιεύοντας τα 10 δις.

Επιπλέον, η Επιτροπή εστίασε στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της βοήθειας, σύμφωνα με τις αρχές της Δήλωσης του Παρισιού (2005) και του Προγράμματος Δράσης της Άκκρα (2008). Έτσι, σε διεθνές επίπεδο, πρωτοστάτησε στις πρωτοβουλίες που εγκρίθηκαν στο πλαίσιο του ΟΟΣΑ και ιδίως της Επιτροπής

¹² [COM\(2009\)458 τελικό](#), «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Συνοχή των αναπτυξιακών πολιτικών: δημιουργία του πολιτικού πλαισίου για μια προσέγγιση για το σύνολο της Ένωσης».

¹³ Πρόκειται για τους εξής τομείς: εμπόριο, περιβάλλον, κλιματική αλλαγή, γεωργία, αλιεία, κοινωνική διάσταση της παγκοσμιοποίησης, απασχόληση και αξιορεπής εργασία, μετανάστευση, έρευνα και καινοτομία, κοινωνία των πληροφοριών, μεταφορές και ενέργεια.

¹⁴ [Doc. 16079/09](#), «Συμπεράσματα Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων για τη Συνοχή της Αναπτυξιακής Πολιτικής (ΣΑΠ)», Βρυξέλλες, 18 Νοεμβρίου 2009.

¹⁵ Είναι χαρακτηριστικό ότι τα 15 κράτη μέλη της ΕΕ, που είναι ταυτόχρονα μέλη της Επιτροπής Αναπτυξιακής Βοήθειας (ΕΑΒ) του ΟΟΣΑ, αντιπροσωπεύουν το 56% του συνόλου της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας της ΕΑΒ.

Αναπτυξιακής Βοήθειας. Παράλληλα, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, συνέβαλε σημαντικά στη βελτίωση των συνεργειών μεταξύ των κρατών μελών, ενόψει του επόμενου φόρουμ υψηλού επιπέδου του ΟΟΣΑ, στη Σεούλ το 2011. Σαν επακόλουθο, το Νοέμβριο του 2009, το Συμβούλιο υιοθέτησε ένα επιχειρησιακό πλαίσιο για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας¹⁶, που εστιάζει σε τρεις αρχές που συμφωνήθηκαν στο φόρουμ της Άγκρα: τη μείωση του κατακερματισμού της βοήθειας μέσω του κατακερματισμού της εργασίας μεταξύ των χορηγών, την αύξηση της χρησιμοποίησης των εθνικών συστημάτων και τη βελτίωση της ποιότητας της τεχνικής συνεργασίας.

Περαιτέρω, η Επιτροπή εξακολούθησε να προτιμά τη στήριξη του προϋπολογισμού ως μέθοδο χορήγησης βοήθειας, ενώ αναθεώρησε τον τρόπο με τον οποίο χορηγεί την τεχνική βοήθεια. Επίσης, συνεργάζεται στενότερα με άλλους χορηγούς και αναθέτει σε κράτη μέλη την εφαρμογή ορισμένων ευρωπαϊκών προγραμμάτων στήριξης. Επιπλέον, η ΕΕ αποδέσμευσε σε σημαντικό βαθμό τη βοήθεια, άλλαξε την προσέγγισή της σχετικά με τους όρους χορήγησης των κονδυλίων και έλαβε μέτρα για να καταστήσει τη βοήθεια περισσότερο προβλέψιμη και διαφανή.

Αξίζει να αναφερθεί ότι η στήριξη του προϋπολογισμού αποτελεί την προτεινόμενη, τόσο από τη Δήλωση του Παρισιού, όσο και από την Ευρωπαϊκή Συναίνεση, μέθοδο χορήγησης της βοήθειας¹⁷. Στην περίπτωση αυτή, τα κεφάλαια μεταφέρονται στο δημόσιο ταμείο της δικαιούχου χώρας, με την προϋπόθεση ότι η εν λόγω χώρα πληροί τους όρους που έχουν συμφωνηθεί κατά την πληρωμή. Θεμελιώδες στοιχείο για τη χορήγηση αυτής της μορφής βοήθειας είναι η ενίσχυση των συστημάτων διαχείρισης των δημοσίων οικονομικών (ΔΔΟ), που εγγυάται τη λογοδοσία των κυβερνήσεων των χωρών εταίρων τόσο στους φορολογούμενους τους, όσο και σε εκείνους της ΕΕ.

Τα κεφάλαια χορηγούνται είτε ως στήριξη του γενικού προϋπολογισμού (ΣΓΠ) για την εφαρμογή μιας εθνικής αναπτυξιακής πολιτικής / στρατηγικής, είτε ως τομεακή

¹⁶ [Doc. 15912/09](#), «Συμπεράσματα Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων σχετικά με ένα Επιχειρησιακό πλαίσιο ως προς την αποτελεσματικότητα της βοήθειας», Βρυξέλλες, 18 Νοεμβρίου 2009.

¹⁷ Οι δύο άλλες μέθοδοι χορήγησης της βοήθειας είναι η προσέγγιση με βάση το έργο και η τομεακή προσέγγιση. Για περισσότερες πληροφορίες, βλέπε European Commission - EuropeAid Development and Cooperation, "[Delivering aid effectively and efficiently](#)".

στήριξη του προϋπολογισμού (ΤΣΠ) για την επιτάχυνση της προόδου σε ένα συγκεκριμένο τομέα. Το 2009, η Επιτροπή ανέλαβε υποχρεώσεις ύψους 2,4 δις ευρώ από τα κονδύλια της εξωτερικής βοήθειας της ΕΕ¹⁸. Από αυτό το ποσό, τα 869 εκατ. ευρώ αφορούσαν σε αναλήψεις υποχρεώσεων με τη μορφή ΣΓΠ σε 23 χώρες ΑΚΕ. Μάλιστα, το 10% των νέων επιχειρήσεων πραγματοποιήθηκε σε ευπαθείς χώρες. Τα υπόλοιπα 1,6 δις ευρώ αφορούσαν δεσμεύσεις υπό τη μορφή ΤΣΠ, που αντιπροσώπευαν το σύνολο σχεδόν των νέων επιχειρήσεων σε χώρες εκτός της περιοχής ΑΚΕ και εστίασαν κυρίως στους κοινωνικούς τομείς (υγεία, εκπαίδευση, νερό κ.α.).

Όσον αφορά στην αξιολόγηση της στήριξης του προϋπολογισμού, μια νέα μέθοδος βρίσκεται σε πειραματικό στάδιο. Σύμφωνα, πάντως, με τις αξιολογήσεις που ολοκληρώθηκαν το 2009, η μετατόπιση προς τη μέθοδο αυτή είχε θετικό αντίκτυπο, αναφορικά με το διάλογο με τις χώρες εταίρους, το συντονισμό των χορηγών, τη ΔΔΟ και τις μεταρρυθμίσεις στις χώρες αυτές. Ωστόσο, οι διαπιστώσεις αυτές δεν μπορούν να γενικευθούν, καθώς βασίζονται σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων. Σε σχέση δε με τα συστήματα ΔΔΟ, χρησιμοποιείται το διαγνωστικό εργαλείο Δημόσιες Δαπάνες και Δημοσιονομική Ευθύνη (ΔΔΔΕ). Επιπλέον, εφαρμόζονται προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης που απευθύνονται στις υπηρεσίες της Επιτροπής, αλλά και στους υπαλλήλους των κυβερνήσεων των χωρών εταίρων και το προσωπικό άλλων οργανώσεων χορηγών.

Εξάλλου, η Επιτροπή συνεργάζεται με διάφορους διεθνείς οργανισμούς, προκειμένου να μεγιστοποιήσει τα θετικά αποτελέσματα της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, το 2009, υπεγράφησαν συμφωνίες ύψους 935 εκατ. ευρώ¹⁹ με την ομάδα των Ηνωμένων Εθνών και 469 εκατ. ευρώ με την ομάδα της Παγκόσμιας Τράπεζας. Η Επιτροπή, αν και δε διαχειρίζεται η ίδια τα κεφάλαια αυτά, ελέγχει κατά πόσον αποτελούν αντικείμενο ορθής διαχείρισης σύμφωνα με τα πρότυπα της ΕΕ.

¹⁸ Πρόκειται για τη βοήθεια που διαχειρίζεται η υπηρεσία συνεργασίας EuropeAid. Αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι, από τον Ιανουάριο του 2011, η EuropeAid αποτελεί τη νέα Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) Ανάπτυξης και Συνεργασίας, ενσωματώνοντας έτσι την μέχρι πρότινος ξεχωριστή υπηρεσία της Επιτροπής στον τομέα της ανάπτυξης.

¹⁹ Το ποσό αυτό αντιστοιχεί περίπου στο 10% των συνολικών αναλήψεων υποχρεώσεων της Επιτροπής στον τομέα της βοήθειας.

Παράλληλα, από το 2008, η Επιτροπή έχει χαράξει μια νέα στρατηγική σε σχέση με το ρόλο των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης στην ανάπτυξη²⁰. Έτσι, το Δεκέμβριο του 2009, πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες η πρώτη διάσκεψη για την αποκεντρωμένη συνεργασία, με τη συμμετοχή περισσότερων από 300 αντιπροσωπειών των φορέων τοπικής αυτοδιοίκησης από την ΕΕ και τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Τέλος, βασική πτυχή της αναπτυξιακής πολιτικής και της πολιτικής εξωτερικής βοήθειας της ΕΕ είναι η μέτρηση των αποτελεσμάτων, του αντίκτυπου και της βιωσιμότητας των έργων και των προγραμμάτων. Στη βάση αυτής της συλλογιστικής, η Επιτροπή αναβάθμισε τα τελευταία χρόνια τα πρότυπά της, αναφορικά με την υλοποίηση της βοήθειας, τον ποιοτικό έλεγχο, τη λογοδοσία και τον έλεγχο των αποτελεσμάτων. Κατά το 2009, οι προσπάθειές της επικεντρώθηκαν στη μεταρρύθμιση της τεχνικής συνεργασίας, τη θέσπιση ορισμένων μεθοδολογικών μέσων, την ανάπτυξη δεξιοτήτων και ικανοτήτων του προσωπικού που συμμετέχει στην παράδοση της βοήθειας και, τέλος, την αναθεώρηση του βασικού μηχανισμού αξιολόγησης των έργων κατά το στάδιο του σχεδιασμού τους (Ομάδα Στήριξης της Ποιότητας, oQSG).

Σύμφωνα με τα συμπεράσματα που προέκυψαν από αξιολογήσεις της Επιτροπής, ο προγραμματισμός, η εφαρμογή και η αποτελεσματικότητα είναι ικανοποιητικές στις περισσότερες περιπτώσεις. Αντίθετα, τα ασθενέστερα στοιχεία είναι η αποδοτικότητα και η βιωσιμότητα των έργων και των προγραμμάτων. Οι παρεμβάσεις της ΕΕ έχουν θετικό αντίκτυπο, ωστόσο αυτό που πρέπει να ενισχυθεί είναι η οικειοποίηση από τις χώρες εταίρους. Εξάλλου, το 2009, συντάχθηκαν συνολικά 1.548 εκθέσεις παρακολούθησης με βάση τα αποτελέσματα (Results-Oriented Monitoring, ROM). Ο αριθμός αυτός υπερβαίνει κατά 24% εκείνον του 2008, ενώ τα αποτελέσματα δείχνουν ότι και η απόδοση του έργου βελτιώθηκε σε σχέση με το προηγούμενο έτος.

Εν κατακλείδι, κατά τη διάρκεια του 2009, η ΕΕ κλήθηκε να αντιμετωπίσει σημαντικές παγκόσμιες προκλήσεις και τις επιπτώσεις τους. Περαιτέρω, κατάφερε να

²⁰ [COM\(2008\)626 τελικό](#), «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης: φορείς ανάπτυξης».

επιβεβαιώσει τη θέση της ως του σημαντικότερου χορηγού αναπτυξιακής βοήθειας, ενώ η Επιτροπή εργάστηκε προκειμένου να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα της βοήθειας. Όσον αφορά στην επόμενη Έκθεση, το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να δώσει ιδιαίτερη έμφαση στους ΑΣΧ και τη συμβολή της ΕΕ στην επίτευξή τους, ενόψει της διεθνούς ανασκόπησης του 2010 αναφορικά με την προόδου στο πεδίο αυτό. Επίσης, ζήτησε να καταστεί περισσότερο σαφής ο τρόπος με τον οποίο τα στοιχεία που προκύπτουν από την αξιολόγηση των έργων και των προγραμμάτων συμβάλλουν στη διαμόρφωση αλλαγών στην πολιτική της ΕΕ. Τέλος, κάλεσε την Επιτροπή να κάνει ιδιαίτερη μνεία στο μέλλον της αναπτυξιακής συνεργασίας της ΕΕ, με βάση τις θεσμικές αλλαγές που θα ισχύσουν από το 2010 στους τομείς της ανάπτυξης και της εξωτερικής βοήθειας.